
KONVENCIJA
O IZDAVANJU KRIVACA ZAKLJUČENA IZMEĐU KRALJEVINE SRBIJE I
UJEDINJENIH AMERIČKIH DRŽAVA 12/25. OKTOBRA 1901. GODINE*
Član I.

Vlada Ujedinjenih Država i Vlada Kraljevine Srbije uzajamno pristaju da izdaju lica koja, optužena ili osuđena ma za koje od zločinstava ili prijestupa izloženih u idućem članu a izvršenih u granicama jurisdikcije jedne od Visokih ugovornica, traže utočište ili budu nađena na zemljištu druge; no s tim, da će se to učiniti samo na osnovu takvih dokaza o krivici koji, prema zakonima mjesta gdje se bjegunac ili lice tako optuženo bude našlo, mogu opravdati njegov pritvor i predaju na suđenje kao da je zločinstvo ili prijestup tu i izvršen.

Član II.

Izdavanje dopustiće se za ova zločinstva i prijestupe:

1. Ubistva, podrazumijevajući mučko ubistvo, ubistvo roditelja, ubistvo djece i trovanje; pokušaj ubistva; obično ubistvo, ako je hotimično.
2. Paljevine.
3. Razbojništvo, pod kojim se razumije djelo zlonamjernog i nasilnog oduzimanja tuđih novaca ili stvari od lica, prinudom ili zastrašivanjem, opasna krađa, pod kojom se razumije djelo obijanja i noćnog upadanja u tuđe stanove, s namjerom da se izvrši krađa; obijanje kuća ili dućana.
4. Falsifikovanje ili proturanje falsifikovanih hartija; falsifikovanje ili preinačavanje zvaničnih akata vlade, javnih vlasti ili sudova, ili proturanje ovih falsifikovanih ili preinačenih predmeta.
5. Podražavanje, falsifikovanje ili preinačavanje novca, bilo metalnog bilo od hartije, ili obveznica koje su izdale narodne, državne, okružne ili opštinske uprave; ili kupona njihovih ili banknota, ili proturanje ili puštanje u saobraćaj istih; ili podražavanje, falsifikovanje ili preinačavanje državnih pečata, štambilja ili žigova; poštanskih ili taksenih maraka.
6. Utaja koju su izvršili državni činovnici, ili lica pod platom ili nadnicom, na štetu svojih gospodara; krađa, dobijanje novaca, stvari od vrijednosti ili drugih predmeta svojine na osnovu lažnog predstavljanja, ili primanja novaca, stvari od vrijednosti ili drugih predmeta svojine, znajući da su utajeni, ukradeni ili putem prevare dobijeni, i to kad je takvo djelo kažnjivo po zakonima u obje države, a suma novaca ili vrijednost lažnog dobijenog ili primljenog predmeta, iznosi najmanje hiljadu dinara ili dvije stotine dolara u zlatu.
7. Prevara ili varanje koje učini izvršitelj, bankar, agenat, posrednik, staralac, ili drugo koje lice od povjerenja u vršenju zvanične dužnosti ili direktor ili član ili činovnik ma kog društva, kad se takvo djelo smatra kao kažnjivo po zakonima obje države, a suma novaca ili vrijednost prisvojenih predmeta iznosi najmanje hiljadu dinara ili dvije stotine dolara u zlatu.
8. Krivokletstvo; navođenje na krivokletstvo.
9. Silovanje; odvođenje; otmica.
10. Samovoljno i protivuzakono rušenje željezničkih pruga ili stavljanje prepona na istima, koje dovode čovječji život u opasnost.

* Konvencija je objavljena u „Srpskim novinama“ br. 33/1902, a stupila je na snagu 12. juna 1902. godine.

-
11. Zločinstva izvršena na moru:
- a) gusarstvo, po zakonu ili međunarodnom pravu,
 - b) pobuna ili zavjera za pobunu dviju ili više lica na kakvom brodu, na otvorenom moru, protivu vlasti gospodareve,
 - v) zlonamjerno potopljavanje ili razoravanje broda na moru, ili pokušaj da se to učini,
 - g) napadi na brodu na otvorenom moru u namjeri da se nanese teška tjelesna povreda.
12. Zločinstva i prijestupi protivu zakona Ujedinjenih Američkih Država o ukidanju ropstva i trgovanju robovima.

Izdavanje će se dopustiti tako isto za saučešće u svima slučajevima zločinstava i prijestupa pomenutim u ovom Ugovoru, kad je takvo saučešće kažnjivo u Srbiji kao zločin ili prijestup, ili u Ujedinjenim Državama Američim kao zločin (felony) kao što je naprijed određeno.

Član III.

Traženje za izbjegavanje bjegunaca ispred suđenja vršiće Vlade visokih ugovornica preko svojih diplomatskih agenata, a u odsustvu ovih preko svojih viših konzularnih činovnika.

Ako bi lice za koje se traži izdavanje bilo osuđeno na zločinstvo ili prijestup, podnijeće se jedan primjerak ovjerenog prijepisa presude suda, koji ga je osudio, a ako je bjegunac samo optužen za zločinstvo podnijeće se potvrđeni prijepis rješenja o pritvoru u državi gdje je zločinstvo učinjeno, kao i saslušanja i drugi dokazi, na osnovu kojih je takvo rješenje doneseno.

Izdavanje bjegunaca prema propisima ovog Ugovora vršiće se kako u Srbiji tako i u Ujedinjenim Državama saobrazno zakonima koji određuju izdavanje, imaju zakonsku silu u državi od koje je izdavanje traženo.

Član IV.

Kad se stavljanje u pritvor kakvog bjegunca u Ujedinjenim Državama Američkim želi putem telegrafa ili drugim kojim saopštenjem prije podnošenja formalnih dokaza, agent srpske vlade podnijeće tužbu pod zakletvom, prema postojećim zakonima u Ujedinjenim Državama pred sudijom ili drugim kojim činovnikom ovlaštenim za izdavanje rješenja o pritvoru u slučaju ekstradicije.

U Kraljevini Srbiji diplomatski ili konzularni činovnik Ujedinjenih Država obratiće se Ministarstvu inostranih djela, koje će odmah učiniti potrebne korake da se osigura privremeno stavljanje u pritvor bjegunca i njegovo zadržavanje.

Privremeni pritvor bjegunca prestaće i pritvorenik biće pušten na slobodu, ako se u toku od dva mjeseca od dana njegovog privremenog stavljanja u pritvor, ne podnese formalna molba za njegovo izdavanje, pored potrebnih dokaza o krivici, prema uslovima u ovom Ugovoru.

Član V.

Ni jedna od Visokih ugovornica nije obavezna da izdaje svoje sopstvene građane ili podanike prema uslovima u ovom Ugovoru.

Član VI.

Odbjegli krivac neće se izdati ako je prestup za koji se traži njegovo izdavanje političkog karaktera, ili ako on dokaže da je traženje za njegovo izdavanje u samoj stvari učinjeno u cilju da se sudi ili kazni za prestup političkog karaktera.

Ni jedno lice koje jedna od Visokih ugovornica izda drugoj ne podliježe suđenju, niti se može suditi ni kazniti ma za koje političko zločinstvo ili prestup, ili ma za kakvo djelo s ovim skopčano, koje je on izvršio prije svog izdavanja.

Ako bi se pojavilo kakvo pitanje o tome da li jedan slučaj spada pod propise ovoga člana, rješenje vlasti one vlade kojoj je upućen zahtjev za izdavanje, ili koja je odobrila izdavanje, biće konačno.

Član VII.

Neće se odobriti izdavanje u smislu propisa ovog Ugovora, ako je zastarjelo zakono istraživanje i primjena kazne prema zakonima države kojoj je traženje upućeno.

Član VIII.

Ni jedno izdano lice od jedne ili druge Visoke ugovornice, bez svog pristanka, slobodno danog i izjavljenog, ne može podležati suđenju niti biti suđeno ili kažnjeno, ma za koje drugo zločinstvo ili prestup učinjen prije njegovog izdavanja, osim ono za koje je izdano, dok ne dobije priliku da se vrati u zemlju koja ga je izdala.

Član IX.

Svi uzapćeni predmeti, koji se u vrijeme njegovog stavljanja u pritvor, nalaze u pritežanju lica koje se ima izdati, bilo da se smatraju kao rezultat zločinstva ili prestupa za koje se on okrivljuje, bilo kao dokazno sredstvo protiv zločinstva ili prestupa, predaće se prilikom izdavanja državi koja je učinila traženje u koliko je to moguće i ne kosi se sa zakonima dotičnih država. Pri svemu tom, prava trećih lica na te predmete biće pravilno zaštićena.

Član X.

Ako lice koje traži jedna od Visokih ugovornica na osnovu ovog Ugovora, bude takođe traženo od jedne ili više drugih država zbog zločinstva ili prestupa počinjenih u njihovim jurisdikcijama, njegovo izdavanje dopustiće se onoj državi čije je traženje prvo primljeno, ako Vlada od koje se traži izdavanje nije obvezana ugovorom da da prvenstvo drukčije.

Član XI.

Troškovi učinjeni oko hapšenja, pritvora, isljeđenja i izdavanja bjegunaca prema ovom Ugovoru, snosiće država u čije se ime traži izdavanje; no tako da Vlada koja to traži ne bude obvezana da snosi troškove za usluge onih javnih činovnika koji su pod stalnom platom one Vlade od koje se traži izdavanje; i da nagrada za usluge javnih činovnika koji dobijaju samo honorar ili dijurnu, ne smije prevazići njihove uobičajene honorare za djela i usluge koje bi oni izvršili, da su ta djela i usluge bile učinjene u običnim krivičnim isljeđenjima prema zakonima zemlje čiji su oni činovnici.

Ovaj ugovor stupa u život tridesetog dana poslije dana u koji su izmijenjene ratifikacije i nema povratne sile.

Ratifikacije ovog Ugovora izmijenice se što skorije u Beogradu, i on će ostati u sili za vrijeme od šest mjeseci pošto jedna ili druga ugovorna Vlada izjavi namjeru za njegov prestanak.

U potvrdu čega punomoćnici obiju strana potpisali su ovaj Ugovor i stavili na nj svoje pečate.

Sastavljeno u dva primjerka u Beogradu 12. (25.) oktobra 1901. godine.